

MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK SZAKLAPJA

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLY- ÉS FODRÁSZSEGÉDEK SZAKEGYLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre — — — — — 4 korona
Fél évre — — — — — 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik minden hó 1-én.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. Sip-u. 16, Wesselényi-u. sarok
hová mindennemű levél és pénzbeli küldemények intézendők. * Telefon 43—19.

Munkarend és tarifa.

A nyitás és zárás idejének rendezése érdekében megindított mozgalmunk, amint tudják szaktársaink, nem végződött azzal az eredménnyel, mint ahogyan mi kívántuk. Először is a munkáltatók nem teljesítették egészen követeléseinket, másodsor a munkaidő tekintében egy félórával megrövidítették munkásait már elméletben is, mikor a követelések papíron való megadásáról volt szó. Nem kívánunk jelenleg azon körülményekre kitérni, melyek okozói voltak egy munkáltatók, mint a munkások között annak, hogy a munkások jogai megcsorbítottak. A megadott engedmények gyakorlatban való érvényesüléséről lesz szó.

Ha körülnézünk a főváros kerületeiben, azt látjuk, hogy gyakorlatban csak a régi módon van a legtöbb helyen betartva a nyitás és zárás. Szóval a kizsákmányolás a régi módon történik. De nemcsak, hogy ez történik meg, hanem ezen tény következményeiben kiinduló pontja a legszemérmertlenebb, legaljasabb szennyes konkurrencziának. Még pedig kétféle okból.

Első sorban tulnyomó része a munkáltatóknak, „az éhesség a mindent felfalni vágyás ösztönéből“ hajtvá igyekezik a zavarosban halászni addig míg a konkurrens becsületességében tartja a megadott engedményt. A közönség nagy része az első időben „betartatott“ munkaidőt megszokta és alkalmazkodik is hozzá, ott ahol azt még ma is betartják.

Azonban a közönség másik és igen tekintélyes számbeli része amennyiben erre alkalma van (már pedig elég van) visszatér a régi rendszertelen állapothoz. De ma már a munkáltatók között is vannak sokan, kik megszokták és üdvöskének látják a munkaidő rendszerítését és mindvégig követik is, számolva azzal, hogy ezzel mint emberek tartoznak munkásaiknak és önmaguknak, családjuknak.

Most következik aztán a piszkos konkurrenczia nagyobb és veszedelmesebb formája.

Az ilyenek, az őket körül övező éhes és munkaidőt be nem tartó konkurrencsek eljá-

rása következtetésben anyagi károkat szenvednek. Már most ennek ellensúlyozására ök is igyekeznek tullicizálni meghosszabbított munkaidő tekintetében konkurrencseiket, sőt tovább mennek, a kiszolgálási árakat, eltekintve a „kifüggesztett árszabálytól“ leszállítják, sőt kiírják a táblára és röpiratok utján csinálnak maguknak reklámot.

Ime jövődöléseink beváltak, melyeket akkor is hangoztattunk, mikor a munkarend kidolgozó bizottságban rámutattunk a munkáltatók szűkekltségére.

Mi hivatkoztunk a követeléseink megadásával szemben hozandó rekonpenzációkra és oly reformok keresztül vitelére is a melynek égetően szűkekltesek iparunk fejlesztéséhez.

Mi a jelen esetben csak konstatáljuk, hogy nekünk volt akkor igazunk és a jelenben is, mikor azt mondjuk, hogy a sokat hangoztatott és hozzá sok reményt fűzött a „tarifa rendszer“ megteremtése utáni időben a piszkos konkurrenczia hatványozott mértékben dühöng szakmánkánál, s mind ennek a böles előrelátó czopf nélküli kinézereink az okai, akik maradiságukat a butaság falával még jobban megerősíteni igyekeznek.

Munkanélküliség.

A mai osztálytársadalomban látjuk azt, hogy az egyik oldalon bőséges jólétben a kiváltságos herék s a nem dolgozó tőkésék dözsölnek s a munkásnyuzás valóságos orgiákat ül; a másik oldalon a mérhetetlen nyomor, nélkülözés szedi a társadalmat fenntartó munkásságból áldozatait.

A munkaeszközök, a tőke egy kis rész kezében összpontosul s ezek uralják az egész földet . . .

A nagyobb rész, a munkásság, nem rendelkezik egyébbel, mint munkaerejével, azonban még ezzel sem rendelkezik mindenik szabadon. Az államok, melyeknek hivatala, kötelessége volna a gazdaságilag gyöngébbek partjára állani vagy legalább az ellentéteket kiegyenlíteni a munkások és munkaadók között, ezen hivatásnak nem tesznek eleget, mert a mai rendszer következtében nem akarják megrövidíteni azon osztályt, amelynek évezredes érdeke az uralkodás és hatalmi vágy.

A munkásság a saját erejére van utalva s az elnyomatás elleni védekezés különféle módjai között azon álláspontra jutott, hogy felszabadítását csakis önjereje, feltelessége árán érheti el. Mert belátja azt, hogy mindazon, a jelenlegi osztálytársadalomban létező intézkedések és intézmények, amelyek külsőleg a gyöngébbek felemelése és megvédése czéljából állanak fenn, nem egyebek, mint az elnyomatás, a kizsákmányolás előidézői, akármilyen „humánus“ mázsal is vannak bevonva.

A tőke és munka közötti harc legbizonyítottabb jelensége a nagy munkanélküliség. Az emberi ész haladása, a gépek és munkaeszközök fokozott tökéletesítése folytán mindinkább kiszorítja a társadalomból az emberi munkaerőt. Könnyebbé, biztosabbá teszi a munkát s a munkamegosztás folytán mindig kevesebb és kevesebb lesz az iparban azoknak a száma, akik önállóan művelik az ipart, mert hiányzik náluk a tőke a gépek beszerzésére s az emberi munkaerő, amely ha meg is volna, nem képes előbbivel felvenni a versenyt.

S így rohamosan válnak a kisebb önálló iparosok is munkanélküli munkásokká, hogy szaporítsák az ugysis nagyszámu munkanélkülieket.

Mert a technika fejlődése következtetésben, mint már előbb volt róla szó, mindinkább tökéletesebbek lesznek a gépek, amelyek meg jobban kiszorítják az emberi munkaerőt. Ebben az irányban nincs megállás, stagnáció, de nem is kívánatos, mert ez elengedhetetlen következménye a társadalmi fejlődésnek. Sőt az emberi haladásnak ily irányban való fokozódása legüdvösebb az emberiségre, mert ennek folyamánaképpen hamarabb bekövetkezik az az idő, mikor nem lesz munkás és munkaadó, kitartó és kitartott, here és verejtékező, dözsölő és nyomorgó.

Azonban az előbb elmondottaknál fogva a munkásságnak nem szabad és nem lehet más irányból várni segítségét és védelmet, csakis önmagának kell helyzetén javítani s azt megváltoztatni.

Tudjuk azt jól, hogy a munkanélküliség jelenlegi állapotában ha a munkás munkanélkülivé válik, hosszú időn át a legnagyobb ínségnek, nyomornak van kitéve családjával együtt s mikor már elviselhetetlenül válik a nyomor, a nélkülözés, igen sokszor kénytelen éhbérért dolgozni, magát egészen a végeletekig kizsákmányolni. Mert a munkaadók ki tudják használni a munkások ezen szerencsétlen helyzetét. S akármily jószívűnek és humánus gondolkodásún-

is vallja magát az a munkaadó, még nem történt meg, hogy az ily helyzetben levő, olesó árért kinalkozó munkást azzal utasította volna el: „Nem fogadom fel, barátom, ily olesó árért, mert abból nem tud ön megélni.“ Söt kapva-kap az ilyen munkáson minden munkaadó, képes elhocsátani érte azon munkását, aki csak két fillérrel drágábban dolgozik. Csak hogy nem szabad egyik munkásnak sem magát olesó árért felkinalni, mert ezzel rontja saját maga és társai helyzetét. Mert ha esetleg ő bejut valahová s egy másik munkanélküli társa még olesóbban dolgozna, akkor ő válna rögtön munkanélkülivé, mert a munkaadó az olesóbb munkást fogadná fel s őt elbocsátaná.

A munkásság felismerte már azt az utat és eszközt, amely által addig is, míg ez a jelenleg fennálló társadalmi rend meg nem szűnik végképp, helyzetét megváltoztassa, vagy legalább is elviselhetőbbé tegye s ezen ut és eszköz nem más, mint az osztályharcz alapján álló szervezkedés és egyesülés. Amint az előbb volt róla szó, a munkásság csakis az önmaga erejére van utalva s csakis önmaga szabadíthatja fel magát a kizsákmányolás és elnyomatás alól. A munkások érdeke közös, közösen is kell érdekeiket megvédeni. Legyen bármilyen foglalkozású munkás az illető, csakis a másik munkástársához közeledhet bizalommal, mert az is éppoly elnyomott, kibaszott páriája a mai társadalomnak, mint ő. Azért egyesüljenek, szervezkedjenek.

Ma már minden szakma munkásai szervezetben tömörülnek össze. Ott, ahol a testvéri, munkástársi összetartozandóság, szeretet által megismerik azt a nyomasztó, elviselhetetlen helyzetet, amelyben élnek. De viszont megtanulják mindazon módok és eszközök használatát, amelyek által helyzetük megváltozása is bekövetkezik.

Vannak a munkások között oly szakmabeli munkások is, akik a mai társadalomban, különösen az azzal való érintkezés folytán bizonyos idegenszerűséggel, nagyobb idegenkedéssel viseltetnek egyik vagy másik szakmabeli munkás iránt. Ez a külsőség a látszat kedvéért elfeledtetni velük azt, hogy ők nem olyan munkások, mint a többiek, de a való nyomorúsága, a munkanélkülisége, a nélkülözés, az üres gyomor görkása nagyon hamar kiábrándítja őket ezen feledékenységből. Az ilyen munkások különösen ne feledjék el a kötelességeiket egymás iránt és önmaguk iránt *akkor, mikor nem munkanélküliek.*

Mert a szervezkedés célja éppen arra szolgál s azért szükséges, hogy biztosítani tudjuk magunkat az ellen, hogy ne váljunk munkanélküliekké, vagy ha elkerülhetetlen a dolog, könnyebbé, elviselhetőbbé tegyük a munkanélküliséget. Már pedig ezt csak akkor tehetjük, ha céltudatosan védekezünk és akkor védekezünk ellene, mikor az eszköz, a mód is rendelkezésünkre áll.

Mikor munkanélküliek vagyunk, akkor nem védekezhetünk, éppúgy, mint mikor vízbe estünk, nem védekezhetünk az ellen, hogy ne legyünk vízesek.

Azaz minden munkás akkor gondoljon a szervezkedésre, mikor munkában van és helyzete mégis elviselhetőbb valahogyan. Akkor is keresse fel társait, akkor is hozzon anyagi és erkölcsi áldozatokat annak az céljának az érdekében, amely hasznára válik neki és többi munkástársainak.

A munkásság iskolái, templomai a szakyletek, melyeknek alapszabályai a többi

üdvös és hasznos czélok között a munkanélküliség esetére való segélyt és az utassegélyt is magukban foglalják. Ma minden szakmában igen sok munkás van s csak természetes dolog, minél több tagja van valamely szakegyletnek, s minél pontosabban fizetik be a tagok járulékaikat, amely járulékok czélszerű anyagi és erkölcsi gazdálkodás folytán nagyobb és nagyobb összegű munkanélküli segélyt biztosítanak a tagok részére, annál könnyebben elviselhető a munkanélküliség esetén való nélkülözés. Vannak szakegyletek, melyek tagjaiknak igen nagy összegeket fizetnek ki munkanélküli segély, utassegély, rokkantsegély, baleset és végül halálozás esetén, mikor a családapa kidől a tullesztett és testet, lelket ölt munkából vagy meghal és családját, gyermekeit nélkülözésben, nyomorban hagyja. Ilyenkor nem jön segítségére sem az állam, sem a társadalom a proletár gyermekeinek, vagy csak látszólag, hogy minél előbb ezerszeresen kizsákmányolja tőle azt a kicsit, amit védtelen helyzetében nyújtott neki. A nyomdászok szakegylete az elmúlt évben tagjai segélyezésére 15.786-91 kor-t fordított. A vas- és fém munkások szövetsége 76.595-40 kor-t fordított tisztán utas- és munkanélküli segélyre az elmúlt évben s minden szervezet, melynek tagjai kötelességet teljesítenek s amilyen mértékben teljesítik azt, olyan mértékben képesek megvédeni tagjaikat a kizsákmányolástól.

A munkásság öntudatra ébredése által megtalálta az utat a mai társadalom korhadat alapjainak rombadöntésére. És egy új alapot fog lerakni, melyen az emberiség boldogulása, a jólét, a közös megalégedés társadalma fog felépülni.

A munkásságnak hivatása a tiszta, igaz emberi öntudat elnyerése által a régi, korhadat alapot meglazítani.

S a tudásnak minden egyes fázisa minden egyes munkás részéről egy-egy új siklaja annak az alapnak, melyen a jövő társadalma felépül.

Nagy Béla.

Jegyzőkönyvi kivonatok.

Jegyzőkönyv. Felvétel 1906 május 29-én tartott választmányi ülésről. Jelen volt az egész választmány. Klincsák elnök üdvözli a jelenlevőket s a legutóbbi ülés jegyzőkönyvét felolvastatja s annak hitelesítésére Ferenczy M. és Jerusse G. kéri fel. Napirend. Klincsák János elnök ismerteti az ülés napirendjét, mely szerint a választmányi kebeléből megválasztandó vezetőség választását kell elintézni. Kéri a választmányt, hogy olyan vezetőséget válasszanak, melyben feltétlenül megbiznak és azt minden körülmények között támogatják is. A választmány névszerinti szavazással megválasztja a következőket: Titkár: Nagy Béla. Jegyző: Kómvics Andor. Pénztáros: Ferenczy Mihály. Ellenőr: Malicsék Károly. Háznagy: Pajtás András. Könyvtárnok: Weisz Sándor.

Nagy Béla kéri a választmányt, hogy a legnagyobb igyekezettel és a céliránti önfelelőzással támogassa a megválasztott vezetőséget, mert a közeljövő időben nagy feladatok várnak a vezetőségre és ezeknek csak úgy felelhet meg a vezetőség, ha a választmány minden egyes tagja kötelességtudó és céltudatos munkát végez.

Bozsejovszky N. a szakegylet és vezetőség beléletében a kölcsönös egyetértésre int oly formán, hogy a vezetőség ne tűrjön meg semmiféle személyeskedést.

Klincsák ismerteti a közgyűlés utasítását a munkanélküli segély megállapítására vonatkozólag. Nagy Béla indítványozza, hogy a szoros vezetőség előbb tanulmányozza a kérdést, tekintettel szakmánk jelenlegi speciális viszonyaira s aztán konkrét formában tegyen javaslatot a választmánynak. A választmány Boros, Jerusse és Ferenczy hozzászólása után elfogadja az indítványt.

Nagy B. indítványozza, hogy a vezetőség magánhelyiség után nézhesen és azt bérebe is vehesse. Elfogadtatik.

Boros az ülésekről igazolatlanul elmaradók megbírságolását indítványozza. Titkár hozzászólása után a választmány a bírságot 50 fillérben állapítja meg.

Több kisebb ügy elintézése után elnök az ülést berekeszti.

Jegyzőkönyv. Felvétel 1906 július 6-án. Jelen volt: Varga, Plenert, Sikos, Luka, Toján, Weisz, Jerusse és Bozsejovszkykn kívül a választmány. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása után azt hitelesíti Pajtás A. és Kiss J. Elnök: Klincsák J. Boros Ignác napirend előtt figyelmezteti a választmányt elvállalt anyagi és erkölcsi kötelességeire s megrovást indítványoz az azok részére, akik indokolatlanul elmulasztják kötelességük teljesítését. Kómvics Andor hivatkozik több oly körülményre, amelyek kényszerítik őt arra, hogy csak mint egyszerű közkatona vehet részt a szakegylet támogatásában, jegyzői tisztről lemond. A választmány tudomásul veszi.

Jelentések: Klincsák az elhelyezés ügyében tesz jelentést. Titkár bejelent a miskolci és nagyvárad helyi csoport megalakulását s a gyulai és szombathelyi csoport újraalakulását.

Pénztári jelentés: Boros számvizsgáló bejelent, hogy a VII. ker. előjáróság június 8-án vizsgálattal tartott és a könyveket rendben találta, egyttal két óról betérszti a pénztári kimutatást. Bevétel május hónap 250 kor. 71 fill., kiadás 226 kor. 52 fill., egyenleg júniusra 24 kor. 19 fill. Bevétel június hónap 117 kor. 49 fill., kiadás 98 kor. 18 fill., egyenleg júliusra 24 kor. 31 fill. A választmány tudomásul veszi a pénztári jelentést.

Klincsák J. indítványozza, hogy a munkanélküli segély nagyságának megállapítására és egyéb módozatokra egy rendkívüli ülés hívassék egybe, ahol a vezetőség jelentést fog tenni ezen kérdésről. Elfogadtatik.

A választmány a szaktanács választmányába Barocsay Béla és Müller Mihályt küldte ki s ennek elintézésével a titkár bízza meg. Több tárgy nem lévén elnök az ülést berekeszti.

Jegyzőkönyv. Felvétel 1906 július 17-én tartott rendkívüli választmányi ülésről. Jelen voltak: Malicsék, Luka, Stefatis, Bozsejovszky, Scheirng, Sikos, Kiss, Pajtáson kívül az egész választmány. Elnök: Mauz András, ki üdvözli a megjelenteket s miután bejelent, hogy a napirenden csupán a munkanélküli segély megállapítása és annak kiszolgáltatásának módja feletti megállapodás van, az ülést megnyitja.

Titkár a vezetőség nevében előadja az eddig történt megállapodáshoz híven, hogy a munkanélküli segély nagysága a szakegylet jelenlegi viszonyai mellett nem lehet nagyobb heti 5 koronánál. A szakegylet anyagi erejének gyarapodásával a választmány hivatása lesz annak idején a segély nagyságát esetleg emelni. A segélyt csakis olyan munkanélküli igényjogos tagok kaphatják meg, kik 52 heti tagsági díj le-

fitézése után válnak arra jogosulttá. Olyan tagok, akik szombaton, vasárnap vagy egyáltalán kisegítéshez jutnak, a munkanélküli segélyt nem kaphatják meg azon a héten, amelyben kisegítésben volt részükhöz.

Boros Ignác a segély nagyságához szólva, kevesli az 5 koronát.

Müller Mihály olyképp kívánja módosítani a segély kiszolgáltatását, hogy azok, akik csupán vasárnap kisegítéshez jutnak, azok 3 korona segélyben részesüljenek. Ferenczy Mihály ismerteti a szakegylet jelenlegi anyagi helyzetét és a titkár által tett előterjesztéshez járul hozzá.

Boros félreérték szavait magyarázza s összehasonlításokat tesz a kisegítés által történő kereset és a segély nagysága között.

Titkár összefoglalja az elmondottakat s megjegyzi, hogy a segély, mint a neve is kifejezi, teljesen nem kárpótolhat senkit munkanélkülisége esetén, különösen, ha a szakegylet anyagi helyzetét tekintjük. Bár kívánatos volna, hogy a jövőben minél előbb teljesjen tudná a szakegylet kárpótolni munkanélküli tagjait. Összehasonlítástok tesz az 52 hét alatt befizetett díjjal, melynek összege 10 korona 40 fillér, ezzel szemben, ha a 8 heti segélyt vesszük, 5 koronájával az 40 koronát tesz ki. Tehát ez sem egészséges pénzügyi gazdálkodás, de tekintve, hogy igen kevés a segélyre igényjogosultak száma, ez azon időig, míg Magyarországon a fodrász-segédtek nagyobb része szervezve lesz, nagyobb megrázkódtatás nélkül kibírják s ha elérkezik az ideje, a tagdíjak felémelésével kell segíteni a helyzetet. Müller módosítására megjegyzi, hogy nem szabad elhamarkodni a dolgot, mert míg a segély nagyságát emelheti vagy lecsökkentheti a választmány, ha annak szűkségét látja, azonban Müller indítványa, ha elfogadtna, a gyakorlat által egy sohasem pótolható hibát követnének el: amennyiben ezen precedens idős előtt a szakegylet tönkretételéhez vezetne, mielőtt az anyagilag is megerősödhetne. Ennélfogva kéri a választmányt az előterjesztés elfogadására. Elnök felteszi a kérdést s a választmány elfogadja a titkár előterjesztését.

Egyben utasítja a titkár egy munkaközvetítési és a segélykiszolgáltatás módja iránti szabályzatnak ebben az irányban való megszerkesztésére.

Indítványok: A titkár indítványozza, hogy egy bizottság küldessék ki a lakásfelvétel tárgyában. A választmány Weisz Sándort, Mauz Andrást és a titkárt küldi ki.

Ezekután elnök az ülést bezárja.

Nagy Béla titkár.

Kizsákmányolás.

A budapesti munkálatókat mi sem jellemzi jobban a kizsákmányolás terén, mint hogy azon, nekik szűkséges érdekparancsoltá kötelekességnek sem tesznek eleget, amely nekik fokozná jólétüket.

Az ipar és betegsegélyezésről szóló törvények előírják, hogy a munkaadók kötelesek munkásaikat az iparhatóság által meghatározott módon a már előre megjelölt betegsegélyező pénztárakhoz bejelenteni s betegséget ellen biztosítani.

Azonban mit tapasztalunk? A mi munkálatóink felelve, jobban kijátszva törvényt, saját és munkásaik érdekét, nem tesznek eleget ezen kötelekességeiknek.

És ennek elmulasztására is a kizsákmányolás készletti őket. Sűrűn fordulnak elő esetek, midőn a munkás már hetek és hónapok óta alkalmazva van náluk anélkül, hogy a betegsegélyező pénztárhoz be lenne jelentve s oda csak akkor jelentik már be, mikor az illető szaktársunknak baja támad, amelyet gyógyítani kell.

Mi történik ilyenkor?

A betegsegélyező pénztárak, mint ilyenek, nem fogadhatják el az illetőt mint beteget, illetve a beteg bejelentett tagot visszautasítják és törvény által kötelezik azon munkaadót az összes gyógy- és kórházi díjak megfizetésére, azonfelül a hatóság, mint olyan, meg is bírságolja azokat, akiknél alkalmazásban állott a munkás és nem jelentették be a törvény által előírt nyolcz napon belül, amikor még egészséges volt. Ilyenkor ki van téve a munkás annak, hogy míg orvoshoz, esetleg kórházba kerül, baja annyira előrehaladott lesz, hogy nem lehet rajta segíteni, vagy ritka esetben.

Ha mármost mérlegeljük szakmánknál az amugy is rossz egészségügyi viszonyokat, megtaláljuk okát a halálozási esetek nagy számának.

És mindez csak azért történik, mert a „humanizmusnak gondolkodó“ munkálató meg azt a pár fillért is meg akarja, sőt meg is tartja magának, amelyet mint „munkaadói járulékok“ a törvény egyenesen kötelezőleg kirótt reá. Akárhányszor előfordulnak olyan esetek, mikor kitudódik az, hogy a munkás már hónapok óta alkalmazásban van a munkálatónál és mikor őt bejelentik, a jelenlegi idő keltezése alapján teszik.

Sőt vannak munkálatók, kik bejelentett munkásaiktól levonják a járulékokat s a mint a budapesti fodrászsegédtek betegsegélyező pénztárának könyveiből kitűnik, a mikor nem a munkások vezették a pénztárt s éppen azért nem akartak „kellemetlenkedni, kötelekességeik teljesítésére felszólítani“, saját munkálató közös érdekű társainak a pénztár vezetői, tehát abból az időből vannak munkálatók, akik két, három, sőt négy évi hátralékban vannak több munkásuk után a járulékokkal. Pedig hát ezen összegeket levontak munkásaiktól és ezen a pénzen gseftelnek és ma is szeretnék ezt tenni olyan „munkálató urak“, kik az ipar-tületteli előjárású „diszes“ soraiban ülnek ma is. (Jó kezeke lehet a szakma felvirágzásának és fejlődésének intézése bizva. Szedő.)

Legutóbb egy szaktársunkkal történt meg az eset, hogy Damoky Mihály, VII. Király-utca 67. sz. a. „főnök urhoz“ 1905. évi december hó 5-én lépett alkalmazásba s most, 1906 július hó 15-én, mikor már megunt a „főnök ur“ humánus bánásmódját s kilépett tőle, akkor tapasztalta, hogy munkakönyve sem az ipar-tülettelnél nem ő a betegsegélyező pénztárnál nincs bejelentve.

Bántotta őt ez eset, mert ki volt téve annak, hogy ha munkába akar állani, vizs-szautasítja őt egy másik „főnök ur“ az

a ezimen, hogy: „Maga már régen faczér-kodik.“ Tehát felment az ipar-tülettelbe, hogy segítsenek rajta, de mivel a munkaadók érdeke közös, az ő ügye hosszú idő alatt intéztetett volna el s miután ő már egy vidéki munkálatóhoz ígérkezett el, tehát magánaton próbálkozott volt munkálatójával megegyezni. Ami sikerült is olyan formán, hogy a munkában levő idejére eső összes betegsegélyző járulékokat, tehát a munkálató járulékat is, a sajátjából fizette meg, mert csak így volt hajlandó a „becsülletes munkálató“ őt bejelenteni s így történt meg az, hogy munkakönyvébe be van jegyezve, hogy hét hónapig „nem volt faczér“.

Ime, ilyenek a mi munkálatóink egy pár kivételével s ezek a „becsülletes, humanus“ gondolkodó emberek merik a szervezett fodrászsegédteket gyalázni, őket hazátlan bitangoknak nevezni, azért, mert megelégték már az ő „humanus“ gondolkodásukat, amelyből bestialitás tűnik ki minden alkalommal.

Szaktársainkat pedig figyelmeztetjük, hogy ne tűrjék maguk felett az atyáskodást s minden alkalommal ügyeljenek arra, hogy érdekeiket ne játsszák ki a munkálatók s ne feledjék el azt, hogy a munkásnak nincs más vagyona, mint munkacereje, illetve egészsége és meggyőződése.

A két utóbbi legyen a legfeltehetőbb kincese. Az elsőt pedig csak úgy bocsássá áruba, ha megfizetik s ezáltal a két utóbbi nincs veszélyeztetve.

A munkálatók e jeles gárdájára pedig nagyobb gondot fordítsanak a jövőben és humanizmusnak nevezett bestialitásukat még igen sokszor fogjuk bebizonyítani szaktársaink okulására.

Szervezkedjünk.

Szaklapunk legutóbbi számában a budapesti szaktársaink egy felhívást intéztünk. Ebben a felhívásban el volt mondva az, hogy a fodrászsegédtek helyzete csakis az öntudatos szervezkedés által javulhat meg.

Rámutatunk a munkálatók sötét, önző szándékaira is, amelyekből kiindulva igyekeznek a fodrászsegédtek között való testvéries viszonyt megakadályozni, sőt igyekeznek őket egymás ellenségeivé tenni. Ennek ellenében rámutattunk az egyedüli védőegyeztetésre, a szervezkedésre és a szakegyletben való tömörülésre, mint amelynek védőfalairól visszapatann minden munkálatói önzés és kizsákmányolási ósztón.

Felhívásunk dacára nem látjuk és tapasztaljuk szaktársaink részéről azon igyekezetet, melylyel sietnének megerősíteni azt a várat, amelynek erőssé tétele biztosítaná a munkálatók kizsákmányolási dühének megszüntetését.

Nap-nap után kapja szervező bizottságunk a névtelen és névvel ellátott leveket a szaktársaktól, melyekben azok panaszkodnak, hogy a munkálatók nem tartják be a rendszeres nyitás és zárás idejét.

A levelek írói a szervező bizottság rögtöni intézkedéseit, sőt a legerősebb terrorizmust követelik ezen levelekben a szer-

EREDETI ANGOL BOROTVÁK ANGYÁN BÉLÁNÁL kaphatók.
Darabja 3 korona és 3 korona 60 fillér.

vező bizottságtól az éhes munkáltatók ellen. Halomszámra érkeznek az ilyen levelek a szervező bizottsághoz s éppen ez az ok kényszerít bennünket egyházi meggyőzésre azokkal szemben, akik öberakot kezdek várják s a céljuk meg nem felelő eszközökkel követelik a sült galamb szállítását, a tüzes gesztenye kikaparását a szervező bizottságtól. „Munka nélkül nincs élvezet s kötelességek nélkül nem kivánhat senki jogokat.“

Pedig ha vizsgáljuk ezen levélírók és egyáltalán a fővárosi szaktársak viselkedését és nemtörődömségét, ha nézzük a szakszervelet jelenlegi tagállományát, akkor látjuk azt, hogy a fővárosi szaktársak munkánál akarnak élvezethez és kötelességteljesítés nélkül jögnökhez jutni. Már pedig ez a lelketlenség legelőbbi netovábbja.

Szervezkedés nélkül még a legnagyobb terrorizmussal sem lehet kivívni jogokat. Biztosítani pedig csak az öntudatos szervezkedéssel lehet a kivívott jogokat. Ezenfelhözött és több más hasonló esetek fokről a fodrászsegédek elmaradottságának. Ha e levelek íróitól megkérdezzük, hogy tagja-e a szakszerveletnek, úgy bizonyára tagad választ kapunk. Ha az okát kérdezzük, kitűnik az, hogy a nemtörődömség, a hanyagság önmaguk és szaktársaik iránt az oka annak, hogy nem keresik fel s nem lépnek az öntudatos szervezkedés útjára, amely csak egyedül hivatott a fodrászsegédek helyzetét megváltoztatni.

Egyes megfigyelések és tapasztalatok meggyőződtek bennünket arról, hogy a mi szaktársaink a tulnyomó nagyrésze, szóval a Magyarországon levő fodrászsegédek 70%-a olyannyira korlátozott és elmaradott a gondolkodás terén még a közönséges nyárspolgári értelemben is, hogy nem esoda, ha még a mai gondolkodásban elmaradott osztálytársadalom is a „borbély-ügyénél“ melléknévvél jelzi minden oly cselekedet és dolog személyesítőjét, aki még az ő gondolkodásuk szempontjából is magán viseli a tudatlanság és korlátoltság bélyegét.

Ezen ténynek kell sarkalni és izgatni a fodrászsegédek öntudatosabb részét arra, hogy a fodrászsegédek ne legyenek tovább ennek a korrupt, a maradiságot oly féltőn őrző osztálytársadalomnak megbélyegzett megvetettjei.

Más szaknabeli munkásokról, ha szó esik a polgári lapok hasábjain, vagy a munkást nyüzösztály meghiit avagy nyilvános köreiben, mindig egy bizonyos számottevő tényezőről beszélnek, akiknek akaratával, cselekedetével számolni kénytelenek s ha önlátszáguk folytán bármennyire is lekicsinylik őket, mégis a félelemzsernek egy bizonyos neme által, amely az ő profit-dühöket lehúti s az ő elérhetlenségüket a munka produktív terén bizonyítja, számottevővé teszi, sőt az ő részükre éppen az előbbiek-nél fogva nélkülözhetetlenné teszi a meg-rágalmazott, lekicsinyelt munkásságot.

A borbélymunkásokat szolgaiasságuk, gerinczetlenségük és korlátlan tudatlanságuk odajuttatja, hogy mindenik megtorlás nélkül megvesse őket, szaknájukban a borraló révén szörszerint megrugdossa, bántalmazza s megbélyegezze.

Már ez a tény kell, hogy észre térítse a fodrászsegédek és a megsértett emberi önérték kell, hogy elhárítsa és megtorolja mindazon bántalmakat, melyekben volt és jelenleg is része van. Ezt pedig csakis a komoly, osztálytudatos szervezkedés útján

lehet elérni, amely osztály- és öntudatos szervezkedés erejének megnyilvánulása következtében majd a borbélymunkásokkal is kénytelenek lesznek számolni úgy a munkáltatók, mint azok, kik jelenleg csak a szolgálaiasság megszemélyesítőjét látják a fodrászsegédekben.

S a fodrászsegédek csak ha már rátértek is ezen utra, sokkal könnyebben kiküzdhetik és biztosíthatják emberi boldogulásuk megvalósítását.

Tehát ne levelezzenek a szaktársak s ne várják, hogy a sült galamb a szájukbarendüljön, hanem ahelyett, míg egy-egy ilyen levelet megírnak a szervező bizottságnak, inkább jöjjenek, keressék fel a szakszerveletet, iratkozzanak oda be és leküzdve az eddigi nemtörődömséget, váljon mindenik szaktárs egy-egy tántoríthatlan harcosává annak a szakszerveletnek, melynek zászlajára emberi boldogulásunk megvalósítása van írva.

A pofozkodó kőczos és egy másik.

Rosner Herz névre hallgat az a kizsákmányoló, kinek „putikja“ VII. Akácza-fu. 6. sz. alatt van. Egy szaktársunkat, aki nála állandó alkalmazásban állott, mert öntudatossága folytán nem tudta tovább tűrni kizsákmányolását, tehát munkakönyvét és díját kérte; a pőkhendi fráter felpozfozt. Meggyezzük, hogy nála felmondás nincs s ő bármikor elküldheti alkalmazottját. Azonban neki rosszul esett önézretes munkásának fellépése s mert pénye nem lévén, pofonokkal fizette ki alkalmazottját. Azt már tapasztaltuk, hogy neki sola sínes pénye, mikor a munkások díjáról van szó avagy a munkásoktól lehuzott betegségyelőz-járukek megfizetéséről. Azonban az ily helyeken alázatos „borbi“ szokott lenni, kinek rimánkodó magaviseletéből senki sem következtetne ily bestialis eljárásra.

Figyelmébe ajánljuk az ípsének, hogy pofonokat nemesak adni, hanem kapni is lehet.

Együttal figyelmeztetjük azon elvtársakat is ezen „bátor“ férfura, akik hozzájárnak borotválkozni.

•

Együttal egy másik példányát is bemutatjuk az „intelligens“ fodrász főnököknek.

A VI. kertület Nagymező-uteza 64. szám alatt van Tokody Ferenc „főnök urnak“ üzlete, aki csak unalmas óráiban tartózkodik e helyen, állandóbban Podmaniczky-u. 1. sz. alatt tartózkodik, mert ott van a másik üzlete. Nyárspolgári felfogás szerint ő különben igen jó ember, amit bizonyít az is, hogy papuskormány alatt szenved s alkalmazottainak onnan osztogatja parancsait, rendeleteit. Különbön fontossága (Tokody ur neje) szölkta a fontosabb üzleti ügyeket elintézni ilyenformán:

Azt a pőkhálót maguk nem látják!?! Hát ez a tükör felső rämäja mikor volt letörülve, hányszor törülgetnek maguk napjában, hogy itt minden poros?!

S hogy ezt bebizonyítsa, mindjárt végig is huzogatja finom kezeckéit az asztalkán.

Oh Domnyule, csakugyan poros lesz az asztal — azaz a kéz. No van aztán hadd el hadd, öngagsága átkozza a mai rendszert a rendszerrel a szocializmust, ki is mondja nyilván, hogy neki szocialista segéd nem kell. S ilyenkor olyan méregbe jön, mint egy pulyka.

Ugyan nem akarja ez utóbbit egyéni szabadságában korlátozni senki, mindamellett figyelmeztetjük Tokody urat, hogy jó lesz néha kibujni a papucs alól és szétnézni egy kicsit. Mert nem akarjuk elhinni, hogy az Ön tudásával történik az, mint legutóbb egy szaktársunkkal történt Önnél, hogy amiért 10 perezzel elkésett, 2 koronát levont neki a késésért (meggyeendő, hogy „Tokody ur“ $\frac{1}{6}$ -kor nyitja üzletét) és mindez csak 8—10 vendég kiszolgálása után jut Önnök vagy becses életéparjának eszébe, hogy segédjét „leszocialistázza“ s elküldje. Akivel különben (mindegyikkel) úgy szokott megegyezni, hogy felmondás nincs, azonban szombat és vasárnap nem léphet ki. Szóval Ön biztosítja a munkást a saját részére és akkor is dobja ki, mikor Önnök tetszik. Mi?

Ha tovább dolgozik egy órával a munkás, akkor nem fizet 10 fillér többletet sem neki, Mi?

Vagy azt a bizonyos edényt, ha Ön és bájos neje után kivinné, még akkor sem volna Önben és Önhöz méltó társaiban méltányosság. Ugy-e bizony?!

On feleli azt, hogy Ön is munkás volt, vagy a szalonán megspórolt alamizna-filirek általi kőczoságát jogezimnek tartja arra, hogy így bánják munkásaival?

Nem gondolja, hogy egyszer emberére fog találni, aki számon fogja kéri a lehuzott fillereket s amugy beestletesen meg fogja magyarázni Önnök, hogy a munkás nem azért dolgozik, hogy kizsákmányolják, hanem megbecsüljük?

Mi hisszük, hogy emberére talál majd!...

A magyar- és németországi fodrászsegédek mozgalmá.

Irtá Nagy Géza.

Ha figyelemmel kísérjük a német és a magyar fodrászsegédek mozgalmát, akkor nem lesz érdektelen azokkal a körülményekkel foglalkozni, melyek a jelenlegi mozgalmat előidézték. Mert azt hiszem, hogy most, midőn a német szaktársakat oly élénk mozgásban látjuk, minden fodrászsegédek érdeklődésével találkozunk, midőn megkiséreljük párhuzamot vonni a német és a magyar szaktársak mozgalmának alapja között.

Hisz aki szemléli a munkástársadalom rétegeinek harczeit, az vagy azt hiszi, hogy a magyar fodrászsegédek gazdasági, egy szóval általános helyzete kitűnő, vagy maga előtt lát egy óriási irt, melyben csak az tudja feltalálni e társadalmi réteg bajait, aki a mai korhadt társadalmat a mra igazi meztelenségében látja.

Mert nézzük csak, hogy állnak a nevezett mozgalmak? Mit követelnek a fodrászsegédek nálunk és mit Németországban?

Budapesten és ugyszólván az egész Magyarországon a fodrászsegédek mozgalmá a nyolcz órai záródó kivívásban nyilvánult meg. Ahol ez csak részben is eléretett, ott minden mozgalom megszűnt. Németországban e kérdés már nagyrésben megoldást nyert. De a mozgalom nem szűnt meg; hanem bérmozgalommal alakult és e mellé sorakozik most a harc a koszt és lakás, szóval az ellátással való alkalmazás megszűntetéséért.

Ha e körülményeket az ő hideg valóságukban látjuk, akkor a beavatatlan szemtül a következőképpen gondolkozik:

Ugy látjuk, a magyar fodrászsegédek helyzete jó, mert másképpen nem lennének olyan esőnbén. A németországi fodrászse-

gédék ellenben, mint a körülmények mutatják, úgy látszik, rosszabb viszonyok között élnek. Mert, mint a legutóbbi mozgalmak mutatják, ők bérjavitást és az ellátás megszüntetését követelik.

Ebből tehát az következtethető, hogy a viszonyoknak megfelelő fizetést nem kapnak, az ellátás pedig rossz, ami — úgy látszik — nálunk ellenkezőleg van.

Igy gondolkozik egy beavatlatlan, aki a viszonyokat átlátni nem tudja. De hogy áll a valóságban?

A német fodrászsegéd rendelkezik minden körülmények között olyan helyzettel, mint a magyar. De egy megvan benne, ami — sajnos — a magyar fodrászsegédnél nincs meg. És ez az osztálytudat, a felvilágosodottság.

(Folyt. köv.)

Munkaközvetítő-szabályzat.

A központi választmány a következő munkaközvetítési szabályzatot dolgozta ki:

A munkaközvetítő-szabályzat.

Ezen szabály a munkaközvetítésnél irányadó.

1. Munkaközvetítésre igényt tarthatnak:

a) az egylet azon tagjai, akik a szervezettel szemben mindenkor eleget tettek kötelezettségüknek;

b) az egylet azon tagjai, kik tagsági jogait csak újbóli beiratkozással szereztek meg újból, de a szervezeti szabályzatnak alá vetik magukat;

c) az egylet azon tagjai, kik a szervezeti szabályzat ellen súlyosan nem vétettek.

2. A munkaközvetítés sorrendben történik a következőképp:

a) munkakereslet alkalmával azok szolítandók elsőnek, akik a munkaminőségének megfelelnek;

b) a sorrendi közvetítésnél különösen figyelemmel kell lenni a szabályzat 1. pontjának mind a három bekezdésére.

3. Munkaközvetítés sorrendjéből töröltnek:

a) azon munkanélküli tagok, akik előzetes bejelentés nélkül három egymásutáni napon a hivatalos órák alatt meg nem jelennek;

b) ha valamely munkanélküli tag közvetítés alkalmával felszólítatik és jelen nincsen, kimaradását pedig előzetesen be nem jelentette, úgy azon hétre közvetítési sorrendre igényt nem tarthat, sorrendjét csak a következő héten nyeri újból vissza;

c) azon munkanélküli tagok, akik a közvetítő által kiflitott szelvényt 24 órán belül igazolás végett vissza nem hozzák, egyszerűen azok is, akik munkakönyvüket kellő igazolás nélkül a közvetítő irodából elviszik.

4. A szombat és vasárnapon kisegítés alkalmával a munkanélküli tagok a sorrend szerint helyeztetnek el szintén, azonban munkakönyvüket tartoznak hétfőn reggel 9 óráig a közvetítő irodában beadni, ellenkező esetben a sorrendből kiesnek s csak a következő héten tarthatnak igényt közvetítési sorrendre.

5. Azon munkanélküli a munkanélküli segélyre igény jogosult tagok, ha szombat vagy vasárnapra kisegítésre lettek közvetítve, a munkanélküli segélyre igényt nem tarthatnak.

6. Azon munkanélküli, tagok, akik segélyre igényt tarthatnak ezt munkanélküliségük első napján tartoznak, a közvetítőnek bejelenteni.

7. A munkanélküli segély a pénztári órák alatt fizetetik ki.

Hivatalos órák a közvetítésre:

Dél előtt 9—11-ig, vasárnap 10—12-ig, délután 3—4-ig.

Ezen szabályzat az ország területén működő csoportok tagjaira is kötelező.

Munkanélküli segély.

A közgyűlés határozatához képest a választmány megállapította a munkanélküli segélyt, amely ideiglenesen míg a szakszervelet anyagi ereje nem fokozódik, hetenként 5 korona. Egy lépéssel ismét előrhaladtunk a szakszervelet fejlődésében. Szaktársaink a sor, hogy a további fejlődés minél könnyebben és gyorsabban bekövetkezzék. A munkanélküli segély nagysága a tagok számának nagyságával és azok minél pontosabb befizetésével köteletségével emelkedni fog. Ha a fővárosi szaktársak már teljességében (kik vannak vagy 2000-re) kötelességtudó öntudatos katonái lesznek a szakszerveletnek minél előbb meg fog valósulni az alapszabályokban előírt lehető legmagasabb összegű, a heti 12 koronás munkanélküli segély is.

Csak hogy ehhez kiváltépp szükség van arra, hogy szaktársaink ne csak akkor törődjenek, gondoljanak a szakszerveletre, mikor munkanélküliek, hanem igenis akkor, mikor munkában vannak, mert mint munkanélküliek, kell hogy kapjanak a szakszervelettől, viszont akkor, mikor munkában vannak akkor kell fillőreiket összerakni, hogy annak idején könnyebbé, elviselhetőbbé lehessen tenni a munkanélküliség nyomasztó napját.

S hogy a mi szaktársainknál épp úgy, mint másoknál, nagyon könnyen ki vagyunk téve a munkanélküliségnek, azt nem is kell mondanunk, tudjuk mindnyájan.

Tegyük meg hát kötelességünket önmagunk és szaktársaink érdekében s akkor nem leszünk kitéve az elzúllásnak, az éhségnek, amely felbreszti bennünk az állatot, hogy többi nyomorgó társainkat is magunkhoz hasonlítóvá tegye.

A kétéletű kőzos.

Sokan fogják kérdezni önmaguktól, hogy hát ilyesmii is van a világon anélkül, hogy arról valamelyik látványosságai bódében tudomást szereztek volna?

Van bizony, még pedig Secker Fischel névre hallgat s bódéja VII., Wessellény-utca 11. sz. alatt van. Az illető az ő „főnök ur” renoméjával (amely mellett a kizsákmányolási ösztönnek azt tere van) összegezetőnek találja azt, hogy ő hétköznapokon kizsákmányoló „főnök ur”, vasárnap pedig a Klauzál-utcai fürdőben kisegítő, kizsákmányolt munkás, akinek nincs fizetése, csak a vendégektől összekoldult alamizna fillér. Mindamellett bő alamiznában lehet része, mert inkább ott hagyja üzletét s maga helyett egy kisegítőt állít be 4 korona fizetéssel vasárnapokon.

Csak azt csodálhatjuk ebben az esetben, hogy miért nem tesz szert egy hétköznapon kisegítésre is. Azzal a fáradsággal, amely a vasárnapon kisegítést lehetővé tette számára, ez is sikerült volna.

Mi ezek után természetesnek tartanánk azt is, ha ez a furcsa nevű ember oda pingáltatná táblájára, hogy „a Klauzál-utcai fürdő vasárnapon kisegítője” elfogad . . . stb. Ime szaktársaim, ilyenek a mi kizsákmányolóink, szolgáltság és pökhendiség, baksis és urhatnáság lakozik bennük.

Önérzet és tisztesség tág fogalmak náluk.

Felhívás.

Szaktársak! Az évi rendes közgyűlésünk a tagsági díjakat hetenként 10 fillérrel szállította lejjebb. Tudjuk, hogy nagyon sokan voltak szaktársaink közt olyanok, különösen a vidéken, akik a mai rossz elnyomott viszonyok között nehezen tudták meghozni az anyagi áldozatot a szakszervelet, illetve önmaguk és az összesség érdekében, nehezen nélkülözték azon filléreket is, melyeket tagsági díjjal fizettek be.

A vezetőség éppen ebből az okból indult ki, mikor a közgyűlés elé vitte a leszállításra vonatkozó indítványát, amelyet a közgyűlés elfogadott.

Ezzel lehetővé van téve minden szaktársnak kivétel nélkül, hogy a szakszervelet tagja legyen és hogy az összesség érdekében való munkához hozzájáruljon.

Ezen alkalommal felszólítottuk szaktársainkat, hogy igyekezzenek minél előbb a szakszervelet tagjává válni s egyszerűsített kérjük azokat is, akik tagjai szervezetünknek, agitáljanak a szakszervelet érdekében, azon tagjainkat pedig, kik több héttel vannak hátrálékban a tagsági díjakban, felszólítottuk, hogy ne hagyják azokat felgyülemelni, hanem a pénztári órák alatt, kedd és pénteken este fél 9—10-ig minél előbb egyenlítsék ki. Ugyanakkor beiratkozni is lehet, beiratási díj 50 fillér, heti tagsági díj 20 fillér.

Malicsék Károly

ellenőr.

Ferenczy Mihály

pénztárnok.

SZEMLE.

BELFÖLD.

VI. kerületi csoport. A hatodik kerületben dolgozó szaktársaink a szervezkedés szükségességét belátva s annak közvetlenebb, eredményessé tétele érdekében június 7-én megalakították a VI. kerületi csoportot.

A csoport vezetőségbe a következőket választották meg. Elnök: Cserven Imre; jegyző: Véber József; pénztárnok: Kiss István; ellenőr: Fellner Ferenc; választmányi tagok: Varga Ernő, Szilágyi István, Tóth Mihály, Reiter György.

A VI. kerületben dolgozó szaktársak a főváros kerületeiben itt második helyen állanak számbeli nagyságunkkal fogva. Azonban gondolkodás és az összetartás tekintetében, amint a mult tapasztalatai bizonyítják, első helyen állanak, mi sem természetesebb, hogy a hatodik kerületi csoport megalakításával is bizonyítani kívánják azt, hogy a jövőben sem szeretnék, ha valaki elhagyna őket e téren. A VI. kerületi szaktársaknak elengedhetlen kötelessége, hogy öntudatos szervezkedéssel mintegy példát mutasson a főváros többi kerületeiben dolgozó szaktársaknak.

Mi hiszünk is, hogy nem fogunk csalódni bennük és minél előbb terjedni fog közöttük a felvilágosodottság és osztálytudat annál inkább szervezkedniük, mert a munkálatok kizsákmányolása itt jobban mint másutt hozzájárul ehez.

A csoport helyisége VI., Szondy-utca 37., Szondy- és Gyár-utca sarkán lévő vendéglő külön helyiségében van. Beiratkozni lehet minden kedd és csütörtök este fél 9-től kezdve.

Nagyvárad. Az itteni szaktársak 1906. június hó 7-én alakították meg szakszervelet-

tünk 18. sz. helycsoportját. A csoport vezetőségébe a következőket választották be. Elnök: Szikszay Dániel; jegyző: Lövy Kálmán; pénztárnok: Kovács Aron; ellenőr: Márton József; választmányi tagok: Kirchner M., Marton Gy., Török S., Princez A.; póttagok: Csete S., Surovits M.

Szombathely. Szombathelyi szaktársaink a szakcsoportot újjáalakították f. évi június hó 19-én tartott szakgyűlés alkalmával. A csoport vezetőségébe a következőket választották. Elnök: Fancsik Béla; alelnök: Anzelm János; jegyző: Seper Mihály; pénztárnok: Angyalosy János; ellenőrök: Csátári István és Párnás József; választmányi tagok: Balog L., Knoll J., Tomis Sz., Kladek B.; póttagok: Téglás J., Balog J.

Kivánjuk, hogy az új vezetőséggel új szellem, kötelességtudás és igazi öntudat vonuljon be a csoport életébe és működésébe. Igyekezzenek az elmulasztott kötelességet a — szombathelyi összes szaktársakat szervezni — olyképp helyrehozni, hogy szervezetünknek bátor, öntudatos és kötelesség tudó harcosokat neveljenek belőlük.

KÜLFÖLD.

Az egész Németország fodrász-segégeit napról-napra élénkebb mozgalomban találjuk.

A harc melyet folytatnak, ma már nem csak a munkaidő szabályozásáért folyik, hanem osztálytudatos munkásokhoz híven, munkájuk tisztességes díjazásáért s az eddig rájuk erőszakolt természetbeni ellátás és lakás ellen is.

A küzdelem nem meddő. A hol az összetartás meg van, ott a harc következménye a győzelem, melynek nyomán szakmánk munkái is nagyobb darab kenyérhez, tisztességesebb és emberségesebb viszonyok közé jutnak.

Lapunk legutóbbi számában megemlékezünk már egyes mozgalmakról. E helyekről a következő tudósítást kaptuk:

Berlin. Az itteni szaktársak egy része, miután követeléseiket az ipartestület visszautasította, beszüntette a munkát. Ennek következtében 560 munkáltató kénytelen volt megadni a követeléseket.

A többi munkáltató, miután a munkabeszüntetés nagyobb terjedelmet nem öltött, egyenkénti tárgyalás után igyekezik a békét helyreállítani. A szervezet vezetősége reméli, hogy ez uton sikerülni fog az összes üzletekben a segédek követeléseinek érvényt szerezni.

Halle a. S.-ben a tárgyalás után a béke helyre állt.

Eilenburgban a segédek követeléseit teljesítésben megadták.

Manheimban a mozgalom szintén teljes sikerrel ért véget.

A németországi mozgalmakról legutóbbi értesüléseink a következők:

Altona. A segédek követeléseiket békés uton elérték. Az ellátással való alkalmazás megszűnik. Heti fizetés 22 márka, egy óra ebéidő, mely 11 és 2 óra között adandó.

Hamburg. Julius 15. Amit az altonai szaktársak elérték, az itt még csak csejt. Az ipartestület visszautasította a követeléseket. A segédi kar pár nap mulva válaszol erre: valószínűleg beszünteti a munkát.

Ludwigshafen a. Rh. A munkabeszüntetés megszűnt. A munkáltatók írásbelileg kötelezték magukat, hogy munkásaik gyülekezési jogát respektálják, a szakszervelet pedig elismerik. A hetifizetést 1 márkával emelték.

Mülhausen i. Els. A május 14-én kimondott bérmozgalom odafejldött, hogy a segédek beszüntették a munkát, mely azonban rövid ideig tartott, mert a mesterek megadták a követeléseket. A harc eredménye nyolc órai zárídó, egy óra ebéidő és bérjavítás. A mesterek elhatározták, hogy felemelik az árakat.

Lipose. A mozgalom folyamatban van. A segédek követeléseit eddig 182 üzlet megadta, akik kötelezték magukat a bérjavításra, szakszerveleti elhelyezésre stb.

Drezda. A mozgalom még tart. A bérbizottsághoz eddig 130 mester jelentette be a követelések megadását.

Möckern. A párt elhatározta, hogy azon tagokat, akik oly fodrászüzletet látogatnak, ahol a segédek követeléseit nem adják meg, kizárja.

HIREK.

Felhívás. Králl Ferencz fodrász-segédet felszólítjuk, hogy Pansvenin Péter aradi megbízottunktól felvett 16 korona 97 fill. összeget annál is inkább juttassa a központi szervező bizottsághoz, mert ellenesetben család és sikkasztás czimén feljelentést teszünk ellene.

Kérjük a szaktársakat, ha valaki tud e jeles firma hollétéről, sziveskedjen értesíteni bennünket. *A szervező bizottság.*

A legutóbbi kimutatás óta szakszerveletünk központi pénztárához a következő összegek folytak be: Nagykanizsai csoport 12:56, komáromi csoport 2:46, gyulai csoport 12:28, győri csoport 34:34, X. kerületi csoport 11:24, gyulai csoport 7:87, komáromi csoport 4:95, temesvári csoport 31:92, nagykanizsai csoport 6:50, nagyváradai csoport 5:42 korona.

Felszólítjuk a pécsi és újpesti csoport vezetőségét, hogy az elmúlt hónapokról annál is inkább küldjék be a havi leszámolást és a felvételi jegyeket, mert ellenkező esetben kénytelenek lennénk az alapszabályok 10. és 11. §-a alapján eljárni.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK:

Temesvár, Juhász. A legközelebbi számban jön. — **Győr, G. J. Dettó.**

Eladó üzlet.

Győr városának egyik legforgalmasabb utcájában egy 20 év óta fennálló borbélyüzlet, egy házban, hol fűrdő is van s szolid embernek biztos jövőt nyújt, 1100 koronáért eladó. Házber 2 szobás lakással együtt 600 korona. Tudakozódni lehet Kovács László borbély- és fodrászüzlet-tulajdonosnál, Győr, Deák Ferencz-utca 15.

Felölös szerkesztő: **Kiss Béla.**
Kiadja: **Lapbizottság.**

ÁNGYÁN BÉLA

fodrászati illatszer- és piperezikkek raktára

Budapest VIII., József-körút 9 (Bazár-udvar).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát az összes fodrászati kellékekben és illatszerekben. Pontos és gyors kiszolgálás. Ugy a helybéli, mint vidéki megrendeléseknél 5% pénztári engedmény.

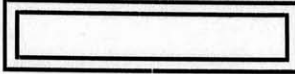
Tessék egy levelező-lapon kérni a legújabbban megjelent nagybani képes árjegyzékem, melyben az összes fodrász- és borbélykellékek és számos újdonság található.

LEGUJABB MINTÁJU

fodrász-kabátok

I-ső rendű 5 korona.

II-rendű 4 korona.

Mintával készséggel
szolgálunk.

- Gáspár Testvérek -

hajszkötő ipartelep és fodrászati cikkek berendezési vállalata

Budapest, VII., Erzsébet-körut 33.

KRAUS VICTOR

villanyerőre berendezett mű- és borotva-
homoru-köszörüldéje

Budapest, VI., Király-utca 78. szám alatt.

Aki

borotvált, ollóit, hajvágó gépeit stb. kitünően, jól-állás mellett óhajtja köszörültetni, forduljon bizalommal fenti üzéghez. Legolósobb bevásárlási forrás mindennemű elsőrendű acél-készítményekből. — Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek. A t. fodrász urak figyelmét felhívom „ROXO“- és versenykéseimre.

Wer

seine Rasiermesser, Scheeren, Haarschneidemaschinen etc. vorzüglich, mit Garantie geschliffen haben will, der wende sich vertrauensvoll an obige Firma. Billigste Einkaufsquelle in sämtlichen Ia Stahlwaren. Provinzaufträge werden prompteffektulrt. Auf meine Roxo- u. Konkurrenzmesser mache ich die Herren Friseur aufmerkksam.

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a t. fodrász urakat, hogy Rottenbiller-utcazi üzletemet megnagyobbítás végett

Erzsébet-körut 24.

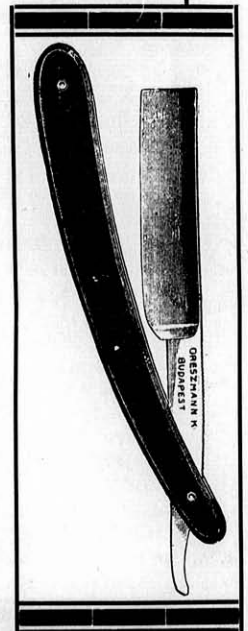
szám alá helyeztem át.

Raktáron tartok mindennemű acélarukat és összes fodrászati cikkeket, csakis elsőrendű gyártmányu angol, svéd borotvákat, valódi francozia és amerikai hajvágó gépeket, ollókat, fenőszijákat, stb.

Meghívom a t. fodrász urakat dusan berendezett üzletem megtekintésére és kérem eddig irántam tanusított szives jóindulatukban tovább is részesíteni. Beesés pártfogásukat kérve

teljes tisztelettel

Dreszmann Károly.

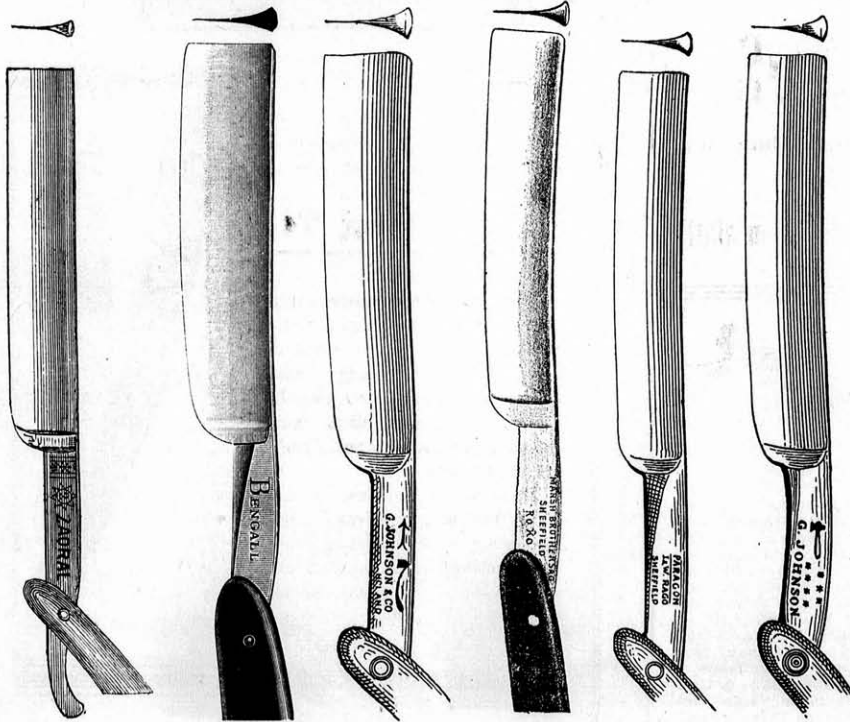

Hirdetések

felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

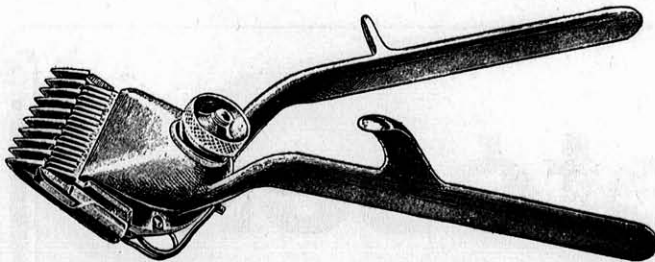
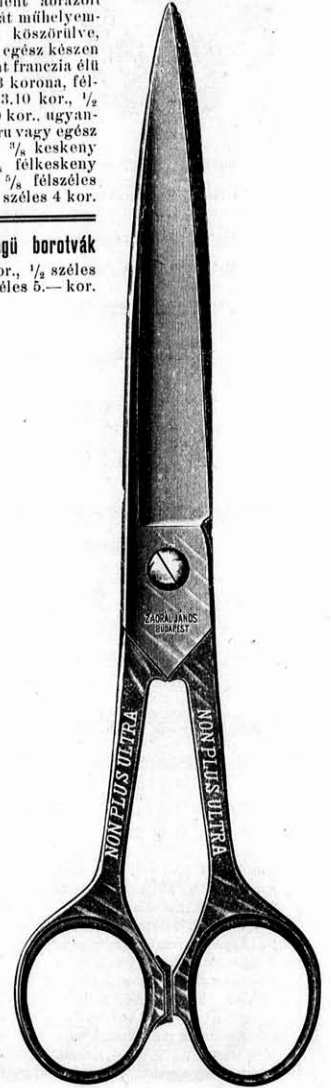

Eredeti „ROXO“ borotvák.

Az összes lent ábrázolt borotvák saját műhelyemben vannak készürülve, használatához egész készen fevve, drbként francia éllü $\frac{1}{8}$ keskeny 3 korona, félkeskeny $\frac{1}{8}$ 3.10 kor., $\frac{1}{2}$ széles $\frac{1}{8}$ 3.40 kor., ugyanazok félhomora vagy egész homora éllü $\frac{3}{8}$ keskeny 3.20 kor., $\frac{1}{8}$ félkeskeny 3.40 korona, $\frac{1}{8}$ félszéles 3.60 kor., $\frac{1}{8}$ széles 4 kor.

Paragon jellegű borotvák keskeny 4 kor., $\frac{1}{2}$ széles 4.40, egész széles 5.— kor.

KOHINOR a legújabb haj- és szakállvágó-gép mint hajvágó 1, 5 és 7 $\frac{1}{2}$ m vágásra, szabályozható fésűvel 8.— kor., ugyanaz kisebb kivitelben mint a legrovidebb szakállvágó 00 6.— kor., a legjobbnak elismert „JUVEL“ hajvágó-gép 3 és 7 $\frac{1}{2}$ m vágásra 8 kor., 3, 7 és 10 $\frac{1}{2}$ m 9.— kor., „JUVEL“ mint szakállvágó $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ m vágásra 7.— kor. Francia Barignend 3 és 7 $\frac{1}{2}$ m vágásra 6.— kor., 3, 7 és 10 $\frac{1}{2}$ m 7.— kor., szakállvágó $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ m vagy 0 $\frac{1}{2}$ m 5 kor.

Első magyar villanyerőre berendezett borotva homoru köszörű-műhely és saját gyártmányu acéldíruk raktára. Gyári raktár a legjobb angol, német, francia és svéd acéldírukban. — Szabadalmak tulajdonosa, magyar kir., francia, német birodalmi mintavédjegy és osztrák szabadalom. — Képes árjegyzékkel kívánatra ingyen és bérmentve szolgállok. — Kitüntetve az 1900. párisi világkiállításon ezüst éremmel.

Midőn a tisztelt vevőmet az ujonnan berendezett, VIII., Baross-utca 1. és Üllői-ut 4. szám alatti üzleteimre és különféle czikkeken megnagyobbitott raktáram megtekintése végett felhívom, becses jóindulata magamat ajnlva, maradok kiváló tisztelettel

ZAORAL JÁNOS.